

Súd: Okresný súd Kežmarok
Spisová značka: 6Csp/110/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120274544
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 03. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lucia Baštová
ECLI: ECLI:SK:OSKK:2021:6120274544.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Kežmarok sudkyňou JUDr. Luciou Baštovou v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s. r. o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, právne zastúpeného Remedium Legal, s. r. o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 53 255 739 proti žalovanej: X. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. XXX/XX, XXX XX S. N., zastúpenej splnomocneným zástupcom Z. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. XXX/XX, XXX XX S. N. o zaplatenie sumy 3.000,- eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaná je p o v i n á zaplatiť žalobcovi sumu 3.000,- eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 3.000,- eur od 23.03.2019 do zaplatenia, a to v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Žalobcovi p r i z n á v a voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o výške ktorého po právoplatnosti rozsudku rozhodne súd samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca žalobou doručenu upomínaciemu súdu Banská Bystrica dňa 27.03.2020 a postúpenou Okresnému súdu Kežmarok dňa 04.08.2020 žiadal, aby súd zaviazal žalovanú na zaplatenie sumy 3.000,- eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 3.000,- eur od 23.03.2019 do zaplatenia a na náhradu trov konania.

2. Žalobu odôvodnil tým, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej podľa § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka zo dňa 22.03.2019 medzi postupcom Slovenská sporiteľňa, a. s., so sídlom Tomášikova 48, 832 37 Bratislava, IČO: 00 151 653 a ním ako postupníkom postúpil postupca na neho pohľadávku voči žalovanej. Tvrdil, že v čase postúpenia bola žalovaná napriek písomnej výzve postupcu v nepretržitom omeškaní so splnením čo i len časti jej peňažného záväzku voči postupcovi po dobu dlhšiu ako 90 kalendárnych dní. Postupca- Slovenská sporiteľňa, a. s. uzatvoril so žalovanou dňa 21.03.2016 Zmluvu č. 5110672847, ktorej súčasťou boli Všeobecné obchodné podmienky v znení ich dodatkov, na základe ktorej poskytol žalovanej peňažné prostriedky. Podmienky čerpania peňažných prostriedkov, podmienky ich splácania, podmienky pri neplnení zmluvných povinností a ďalšie náležitosti sú upravené v zmluve a vo VOP. Žalobca ďalej tvrdil, že zmluva obsahuje všetky znaky a spĺňa všetky podstatné náležitosti zmluvy o úvere podľa príslušných zákonných ustanovení. Keďže žalovaná neplnila v stanovených termínoch splátky, čím porušila svoju povinnosť podľa zmluvy, postupca vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru ku dňu 28.02.2018 listom zo dňa 01.03.2018 a vyzval žalovanú na úhradu dlžnej sumy najneskôr do 15 dní. Ku dňu postúpenia predstavovala pohľadávka sumu vo výške 15.286,84 eur, ktorá pozostávala z istiny vo výške 11.462,10 eur, riadneho úroku vo výške 3.010,35 eur, úroku z omeškania vo výške 771,07 eur a z poplatkov vo výške 43,32 eur. Po postúpení pohľadávky žalovaná neuhradila žiadnu sumu. Od žalovanej si žalobca uplatnil len nesplatenú časť istiny vo výške 3.000,- eur spolu so zákonným úrokom z omeškania vo výške 5% z istiny 3.000,- eur od prvého dňa

nasledujúceho po dni účinnosti postúpenia pohľadávky t. j. od 23.03.2019 do zaplatenia. Zvyšnú časť dlžnej sumy vo výške 12.286,84 eur si neuplatnil.

3. Ako dôkazy na preukázanie svojich tvrdení žalobca označil a predložil zmluvu o postúpení pohľadávok č. 0215/2019/CE s Prílohou k Zmluve zo dňa 22.03.2019, zmluvu o splátkovom úvere zo dňa 21.03.2016, Štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere, Informáciu o ročnej percentuálnej miere nákladov, splátkový kalendár, oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti zo dňa 01.03.2018 s doručenkou, všeobecné obchodné podmienky, produktové obchodné podmienky pre hypotekárne a splátkové úvery, sadzobník, výzvu zo dňa 27.01.2018, výzvu zo dňa 18.12.2018, prehľad transakcii na úverovom účte, oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 30.03.2019 a pokus o zmier.

4. Upomínací súd o žalobe rozhodol platobným rozkazom sp. zn. 3Up/650/2020 zo dňa 17.04.2020, proti ktorému podala žalovaná odpor, v dôsledku čoho došlo k zrušeniu platobného rozkazu. Spis bol preto po vyjadrení žalobcu v súlade s § 14 ods. 3 zákona č. 307/2016 Z. z. o upomínacom konaní a doplnení niektorých zákonov postúpený na prejednanie príslušnému Okresnému súdu Kežmarok.

5. Žalovaná v podanom odpore uviedla, že platobný rozkaz je nedôvodný, zmätočný a protiústavný, v dôsledku čoho ho žiada v celom rozsahu zrušiť. V spore jej bolo odopreté ústavné právo na súdnu ochranu. Platobný rozkaz vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, pretože súd nevykonal dôkazy pre spravodlivé rozhodnutie vo veci, nezistil existenciu, či tu právo je alebo nie je, neurčil, či je zmluva platná alebo nie, nezistil, či ide o spotrebiteľskú zmluvu, nezohľadnil, či zmluva obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky, neurčil, či pri uzatváraní boli použité nekalé obchodné praktiky a nepreskúmal ex officio zmluvu v súlade so smernicou Rady 93/136/ES. Poukázala na to, že žalobca ako inkasná spoločnosť nemal na zosplatenie úveru bankovú licenciu, a teda nemal právo úver spravovať ani vyhlásiť jeho mimoriadnu splatnosť. Ďalej uviedla, že žalobca nemá aktívnu vecnú legitímáciu v spore, nakoľko s ním nikdy neuzavrela žiadny právny vzťah a nikdy si od neho nepožičala žiadne finančné prostriedky. Z opatrnosti vznesla voči celej pohľadávke aj námietku premlčania.

6. Žalobca vo vyjadrení k odporu žalovanej uviedol, že dňa uzavrel postupca a žalovaná Zmluvu o Splátkovom úvere (ďalej len „Zmluva“), na základe ktorej jej bol poskytnutý úver vo výške 12.000,- eur, pričom žalovaná bola v zmysle požiadavky zákona o spotrebiteľských úveroch zrozumiteľne informovaná o tom kedy, v akej výške a ako dlho je povinná plniť si povinnosti, ktoré jej vyplývajú zo zmluvy. Zo Zmluvy je teda zrejmé, že žalovanej bol poskytnutý úver vo výške 12.000,- eur, ktorý sa zaviazala splácať v pravidelných mesačných splátkach od 20.05.2016 do 20.04.2024 vo výške 190,41 eur mesačne, v celkovom počte 96 splátok. V zmluve je ďalej uvedené, že úroková sadzba je fixných 11,90 % p. a. v deň uzavretia Zmluvy do splatnosti. Ročná percentuálna miera nákladov je vo výške 11,60 %. Žalovaná neplnila v stanovených termínoch splátky, čím porušila svoju povinnosť podľa Zmluvy, a tak postupca podaním zo dňa 01.03.2018 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru ku dňu 28.02.2018, pričom vyzval žalovanú na úhradu dlžnej sumy najneskôr do 15 dní. Pohľadávka žalobcu predstavovala ku dňu postúpenia predmetnej pohľadávky sumu vo výške 15.286,84 eur, ktorá pozostávala z istiny vo výške 11.462,10 eur, z riadneho úroku vo výške 3.010,35 eur, z úroku z omeškania vo výške 771,07 eur a z poplatkov vo výške 43,32 eur v súlade s prílohou k Zmluve o postúpení pohľadávok, kde postupca deklaruje, že výška a špecifikácia pohľadávky uvedenej v predmetnej prílohe je generovaná bankovým systémom a predstavuje aktuálnu dlžnú sumu ku dňu postúpenia pohľadávky. Žalovaná po postúpení pohľadávky do dnešného dňa nevykonala žiadne úhrady. Žalobca ďalej vo svojom vyjadrení poukázal na definíciu priemerného spotrebiteľa, adresáta ochrany poskytovanej právom EÚ a SR, z ktorého definíčných znakov vyplýva, že ani európske právo a ani vnútroštátne predpisy nechránia spotrebiteľa, ktorý bol a zostal neinformovaný v dôsledku svojej nevšímavosti prípadne neobozretnosti (alebo až ľahostajnosti a ľahkomyselnosti). Ak spotrebiteľovi vadili niektoré zmluvné klauzuly už v čase prípravy zmluvnej dokumentácie a v čase predloženia návrhu zmluvy na posúdenie, tak zmluvu vôbec nemusel a nemal uzavierať (prípadne pred podpisom iniciatívne: i) klásť otázky a ii) žiadať „dovysvetliť“ skutočný význam a zmysel zmluvných klauzúl, ktorým nerozumel). Ak však spotrebiteľ návrh zmluvy prijal a text zmluvy podpísal bez toho, že by sa snažil predtým porozumieť obsahu predloženého návrhu zmluvy (prípadne dokonca bez toho, že by si návrh zmluvy prečítal), tak takéhoto spotrebiteľa nemožno považovať za spotrebiteľa primerane (resp. aspoň priemerne) správne informovaného, všímvavého a obozretného, ktorého legitímne záujmy chráni právo EÚ a rovnako aj právo SR. Taktiež uviedol, že jeho právny predchodca dodržal všetky podmienky, ktoré mu ustanovuje § 92 ods. 8 zákona o bankách v súvislosti so zosplatením úveru, nakoľko výzvou zo dňa 27.01.2018 upozornil žalovanú na možnosť

zosplatnenia úveru v dôsledku jej omeškania s viac ako tromi splátkami a výzvou označenou ako oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti zo dňa 01.03.2018 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru (k výzve priložil aj kópiu doručenky), pričom predloženými listinnými dôkazmi bolo preukázané, že žalovaná bola v čase postúpenia pohľadávky napriek písomnej výzve banky v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní a teda bolo preukázané, že zo strany právneho predchodcu žalobcu nedošlo k porušeniu ust. § 92 ods. 8 ZoB a porušeniu bankového tajomstva. Následne oznámením o postúpení pohľadávky, ktoré taktiež predložil k žalobe oznámil žalovanej postúpenie predmetnej pohľadávky. Relevantné oznámenie postupcu žalovanej o postúpení pohľadávky bez ďalšieho zakladá aktívnu legitimáciu postupníka (žalobcu) na vymáhanie postúpenej pohľadávky a súd má povinnosť z tohto oznámenia vychádzať bez toho, aby ako prejudiciálnu otázku skúmal existenciu a platnosť zmluvy o postúpení. Dlžník (žalovaný) sa v takom prípade nemôže úspešne dovolať neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky, ani jej prípadnej neexistencie. V tejto súvislosti poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu SR zo dňa 11.06.2003, sp. zn. 4 Obo 210/01, uznesenie Krajského súdu Košice zo dňa 04.05.2016, sp. zn. 1Co/387/2015, uznesenie Krajského súdu Žilina zo dňa 30.11.2015, sp. zn. 8Co/564/2015 a uznesenie Krajského súdu Nitra zo dňa 27.06.2014, sp. zn. 9Co/133/2013. Navyše s poukazom na ustálenú judikatúru, ustanovenie § 89 ods. 1 zákona o bankách a bod 12. 4 VOP zdôraznil, že „Klient (žalovaná) súhlasí, že banka môže akékoľvek svoje pohľadávky voči klientovi postúpiť“. Keďže žalovaná vo svojom vyjadrení neuviedla skutočnosti ani nepredložila dôkazy spochybňujúce jeho nárok, trval na podanej žalobe a navrhol, aby jej súd v plnom rozsahu vyhovel.

7. Žalovaná vo vyjadrení k vyjadreniu žalobcu zotrvala na svojich doterajších vyjadreniach a opätovne vzniesla námietku premlčania na celý dlh s tým, že listom zo dňa 12.07.2017 jej postupca oznámil, že je v omeškaní so splácaním pohľadávky banky ku dňu 31.03.2017 vo výške 602,97 eur a vyzval ju k úhrade tejto sumy, čo predstavuje omeškanie s 3,1666 splátkami (602,97 eur /190,41 eur). Poslednou zaplatenou splátkou, aj to iba čiastočne pred zosplatnením bola splátka 20.12.2016. Prvou nezaplatenou splátkou bola splátka zročná dňa 20.01.2017 a banka vyhlásila mimoriadnu splatnosť pohľadávky zo zmluvy ku dňu 28.02.2018. Dňa 21.01.2020 sa stal premlčaný celý dlh a žaloba bola podaná na súde dňa 27.03.2020.

8. Žalobca v ďalšom vyjadrení k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru a ustanoveniu § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka uviedol, že postup, ktorý postupca pri vyhlasovaní mimoriadnej splatnosti úveru zvolil, je plne v súlade s odbornou literatúrou, v ktorej možno nájsť odpoveď ohľadom výkladu ustanovenia § 53 ods. 9 OZ, v spojení s ustanovením § 565 OZ. Z celého kontextu ustanovenia možno vyvodit', že musí uplynúť najmenej 15 dní odo dňa, keď dodávateľ upozornil spotrebiteľa, že uplatňuje právo na zaplatenie celej pohľadávky, do dňa, keď má dôjsť k splatnosti celej pohľadávky, resp. do dňa, keď ju má spotrebiteľ uhradiť. Postupca v posudzovanom prípade využil svoje právo zosplatiť pohľadávku a podaním zo dňa 27.01.2018 upozornil žalovanú, že si toto právo uplatňuje. Zároveň žalovanú týmto podaním vyzval v lehote 15 dní k dobrovoľnej úhrade pohľadávky, t. j. k zosplateniu úveru prišlo márnym uplynutím lehoty na zaplatenie v zmysle ustanovenia § 53 ods. 9 OZ. Postupca toto svoje právo využil v súlade s ustanovením § 53 ods. 9 OZ pre nesplnenie splátky, ktorá využitiu tohto práva predchádzala po dobu 3 mesiacov. Na základe uvedeného má za to, že v konaní bolo preukázané účinné zosplatenie úveru zo strany postupcu, v dôsledku ktorého sa všetky splátky úveru splatné do budúca stali splatnými. Pre úplnosť poukázal aj na to, že postupca žalovanú pred vyhlásením mimoriadnej splatnosti opakovane vyzýval k úhrade omeškaných splátok úveru, pričom v týchto výzvach nad rámec svojich zákonných povinností ju upozorňoval aj na možnosť uplatnenia práva vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru. Ako však vyplýva z vyššie uvedeného, vyhlásenie mimoriadnej splatnosti bolo právne účinné bez ohľadu na vykonanie týchto výziev postupcom, nakoľko postupca v podaní zo dňa 27.01.2018 a dňa 01.03.2018 dodržal všetky zákonné náležitosti, ktoré mu ustanovenie § 53 ods. 9 OZ ukladá. K vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru došlo podľa žalobcu pre nezaplatenie splátky splatnej dňa 20.02.2018 a zároveň k uplatneniu tohto práva v súlade s ustanovením § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka po omeškaní spotrebiteľa s platením splátok po dobu dlhšiu ako 3 mesiace. V posudzovanom prípade teda došlo v súlade s ust. § 565 Občianskeho zákonníka a § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru pre nesplnenie splátky splatnej dňa 20.02.2018. Premlčacia doba pre všetky splátky splatné po 20.02.2018 tak začala v súlade s ust. § 103 Občianskeho zákonníka plynúť od zročnosti splátky, pre nesplnenie ktorej došlo k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru (v posudzovanom prípade od splátky splatnej dňa 20.02.2018) a uplynula by najskôr dňa 20.02.2021 (s poukazom na rozsudok Krajského súdu Trenčín zo dňa 12.04.20178, sp.

zn. 17Co/228/2016 a rozsudok Krajského súdu Bratislava zo dňa 25.05.2020, sp. zn. 15CoCsp/13/2020). Keďže žaloba bola na súde podaná dňa 26.03.2020, mal za to, že svoj nárok uplatnil na súde pred uplynutím premlčacej doby. Tvrdenie žalovanej o podaní žaloby po uplynutí premlčacej doby považoval za nejednoznačné a zmätočné, pričom navyše žalovaná vo svojom vyjadrení neuviedla skutočnosť a ani nepredložila dôkazy spochybňujúce jeho nárok.

9. Žalovaná vo vyjadrení zo dňa 02.11.2020 k zosplateniu pohľadávky uviedla, že nikde v texte sa neuvádza, z dôvodu ktorej nezaplatenej splátky banka vyhlásila mimoriadnu splatnosť pohľadávky, a preto je s poukazom na rozhodnutie Krajského súdu Prešov sp. zn. 6Co/26/2018 zosplatenie neplatné. K aktívnej vecnej legitímácii uviedla, že žalobca ako postupník súdu vôbec nedokladoval, že pošta jej naozaj v zákonom stanovenej dobe (podľa nej s poukazom na rozsudok Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 18Cb/43/2016 zo dňa 17.02.2017 neodkladne do 5 pracovných dní) zaslala a následne aj doručila oznámenie o postúpení pohľadávky.

10. Žalobca vo vyjadrení zo dňa 07.01.2021 zopakoval argumenty uvedené už v predchádzajúcich vyjadreniach týkajúce sa postúpenia pohľadávky, súhlasu žalovanej, vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru, vznesenej námietky premlčania a k doručeniu oznámenia o postúpení pohľadávky poukázal na bod 10.3 VOP, podľa ktorého „Pri doručovaní písomností v poštovom styku sa zásielka považuje za doručенú v tuzemsku tretí deň po jej odoslaní a v cudzine siedmy deň po jej odoslaní, a to aj vtedy, ak sa adresát o tejto skutočnosti nedozvie, alebo sa zásielka vráti ako nedoručená. Pokiaľ nie je dohodnuté inak, Banka zasiela písomnosti v poštovom styku vo forme obvyčajnej listovej zásielky.“ Podľa ustanovenia § 45 ods. 1 Občianskeho zákonníka „Prejav vôle pôsobí voči neprítomnej osobe od okamihu, keď jej dôjde.“ Podľa žalobcu pri doručení písomností žalovanej sa aplikuje teória dôjdenia. V tomto prípade sa nevyžaduje skutočné doručenie a prevzatie písomností obsahujúcej právny úkon. Účinnosť adresovaného právneho úkonu v režime Občianskeho zákonníka predpokladá že prejav vôle dôjde adresátovi, t. j. dostane sa do sféry jeho dispozície - už týmto okamihom začína úkon pôsobiť voči druhej strane. Rozumie sa ním objektívna možnosť neprítomnej osoby oboznámiť sa s jej adresovaným právnym úkonom. Z hľadiska prejavu vôle nie je dôležitá skutočná vedomosť adresáta právneho úkonu, pretože inak by adresát mohol účinkom prejavu vôle druhého účastníka zabrániť nepreberaním písomností. K vyjadreniu pripojil upomienky, ktoré zasielal právny predchodca žalobcu žalovanej z dôvodu neplnenia jej zmluvnej povinnosti zo dňa 06.12.2016, 26.12.2006, 26.01.2017, 07.03.2017, 12.04.2017, výzvu zo dňa 27.01.2018 a oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti zo dňa 01.03.2018 s doručenkou.

11. Vo vyjadrení zo dňa 12.01.2021 žalobca uviedol platobnú históriu týkajúcu sa predmetnej pohľadávky, a to že žalovaná dňa 22.03.2016 čerpala peňažné prostriedky v celkovej výške 12.000,- eur a z poskytnutého úveru uhradila sumu 1.565,54 eur, a to dňa 20.05.2016 190,41 eur, dňa 20.06.2011 190,41 eur, dňa 20.07.2016 190,41 eur, dňa 20.08.2016 190,41 eur, dňa 20.09.2016 18,47 eur, dňa 11.10.2016 38,36 eur, dňa 14.10.2016 23,52 eur, dňa 17.10.2016 110,06 eur, dňa 09.11.2016 25,- eur, dňa 09.11.2016 190,41 eur dňa 20.11.2016 9,30 eur, dňa 12.12.2016 17,62 eur, dňa 21.12.2016 7,36 eur, dňa 21.12.2016 181,11 eur, dňa 21.12.2016 112,21 eur, dňa 13.01.2017 39,32 eur, dňa 16.01.2017 23,52 eur a dňa 16.02.2017 7,62 eur. Z týchto úhrad bola na istinu započítaná suma vo výške 537,90 eur, na poplatky suma vo výške 132,96 eur, na riadny úrok 892,74 eur a na úrok z omeškania suma vo výške 1,94 eur. Postúpená istina predstavuje sumu 11.462,10 eur (12.000,- eur -537,90 eur), z ktorej si žalobca v rámci jeho dispozičného oprávnenia uplatnil len časť neuhradenej istiny úveru vo výške 3.000,- eur. Žalobca zároveň ako dôkaz predložil platobnú históriu k splácaniu úveru žalovanou.

12. V spore bolo nariadené pojednávanie na deň 10.03.2021, na ktoré sa dostavil právny zástupca žalobcu a splnomocnený zástupca žalovanej, ktorí zároveň ospravedlnili neúčast' žalobcu a žalovanej. Nakoľko nebol podaný návrh na odročenie pojednávania ani dôvody jeho odročenia, súd v súlade s § 180 Civilného sporového poriadku pojednával v žalobcu a žalovanej.

13. Žalobca prostredníctvom právneho zástupcu na pojednávaní súdu zotrval na podanej žalobe v celom rozsahu s poukazom na písomné odôvodnenie žaloby a súdu predložené písomné vyjadrenia. Zároveň súdu predložil poštové podacie hárky preukazujúce odoslanie výzvy zo dňa 27.01.2018 (§ 53 ods. 9 OZ) žalovanej dňa 05.02.2018, výzvy pred postúpením pohľadávky zo dňa 18.12.2018 (§ 92 ods. 8 zákona o bankách) žalovanej dňa 20.12.2018 a oznámenia o postúpení pohľadávky zo dňa 30.03.2019 (§17 ods.

4 zákona č. 129/2010 Z. z. účinného v čase postúpenia), ktoré bolo žalovanej odoslané dňa 02.04.2019. Vzhľadom k uvedenému žiadal žalobe vyhovieť a priznať nárok na náhradu trov konania.

14. Žalovaná prostredníctvom splnomocneného zástupcu na pojednávaní súdu k žalobe uviedla s poukazom na podanie, ktoré predložila súdu a protistrane pred otvorením pojednávania, že aj naďalej nárok žalobcu neuznáva, trvá na vznesenej námietke premlčania a nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu z toho dôvodu, že žalobca nepredložil doklad o zaslaní alebo doručení oznámenia o postúpení pohľadávky (v lehote 5 dní) a rovnako si túto povinnosť nesplnil ani k výzve na riadne plnenie dlhu. Zároveň predložila súdu rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Cdo/147/2017 zo dňa 24.04.2018.

15. Súd po oboznámení sa s obsahom žaloby a na základe vykonaného dokazovania listinnými dôkazmi predloženými žalobcom, ktoré tvoria súčasť spisu a vykonanie ktorých nebolo žalovanou namietané ani spochybnené, či súdom vyhodnotené ako neúčelné zistil nasledovný skutkový stav:

16. Na základe zmluvy o splátkovom úvere (spotrebiteľský úver) uzavretej dňa 21.03.2016 medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou bol žalovanej poskytnutý úver vo výške 12.000,- eur. Z predloženej platobnej histórie vyplýva, že žalovanej bola suma poskytnutého úveru prevedená na účet dňa 22.03.2016, pričom žalovaná na poskytnutý úver uhradila v rôznych dňoch rôznu výšku splátky, a to dňa 20.05.2016 190,41 eur, dňa 20.06.2011 190,41 eur, dňa 20.07.2016 190,41 eur, dňa 20.08.2016 190,41 eur, dňa 20.09.2016 18,47 eur, dňa 11.10.2016 38,36 eur, dňa 14.10.2016 23,52 eur, dňa 17.10.2016 110,06 eur, dňa 09.11.2016 25,- eur, dňa 09.11.2016 190,41 eur dňa 20.11.2016 9,30 eur, dňa 12.12.2016 17,62 eur, dňa 21.12.2016 7,36 eur, dňa 21.12.2016 181,11 eur, dňa 21.12.2016 112,21 eur, dňa 13.01.2017 39,32 eur, dňa 16.01.2017 23,52 eur a dňa 16.02.2017 7,62 eur, t. j. spolu sumu 1.565,54 eur. Žiadnu ďalšiu splátku, ktorú mala uhrádzať vo výške 190,41 eur mesačne žalobcovi neuhradila. Právny predchodca žalobcu postúpil na žalobcu sumu úveru vo výške 15.286,84 eur, ktorá pozostávala z istiny vo výške 11.462,10 eur, riadneho úroku vo výške 3.010,35 eur, úroku z omeškania vo výške 771,07 eur a z poplatkov vo výške 43,32 eur, čo vyplýva aj z prílohy k zmluve o postúpení pohľadávok, z ktorej si žalobca uplatnil len sumu 3.000,- eur na základe svojho dispozičného oprávnenia, nakoľko mal za to, že právny predchodca žalobcu úver zosplatnil v súlade so zákonnými podmienkami.

17. V zmluve o splátkovom úvere zo dňa 15.07.2016 bola uvedená celková výška úveru 12.000,- eur, druh úveru spotrebný úver na Čokoľvek, typ a výška úrokovej sadzby fixná do splatnosti 11,90 % p. a., výsledná výška úrokovej sadzby po zohľadnení zľavy 9,90 % p. a., spôsob poskytnutia úveru jednorazovo, výška splátky a splatnosť 190,41 eur mesačne 20. deň v kalendárnom mesiaci, splatnosť prvej splátky 20.05.2016, počet splátok 96, konečná splatnosť 20.04.2024, RPMN 11,60 %, priemerná RPMN 9,93 %, celková čiastka spojená s úverom 18.277,76 eur, odplata 10,55 % p. a., poplatok za poistenie k úveru 6,44 eur mesačne, splatný v termíne a periodicite splátky úveru.

18. Výzvou zo dňa 27.01.2018, ktorú odoslal žalovanej dňa 05.02.2018 (poštový podací hárok na čl. 222 spisu) oznámil právny predchodca žalovanej, že je v omeškaní so splácaním pohľadávky banky vo výške 2.541,47 eur, ktorú mala uhradiť najneskôr do 15 dní od doručenia výzvy na tam uvedené číslo účtu, pretože v opačnom prípade ju upozornil na to, že banka je oprávnená vyhlásiť mimoriadnu splatnosť pohľadávky, čím sa stane splatnou v celom rozsahu a žalovaná stratí výhodu splátok, pretože pohľadávku bude potrebné zaplatiť v celku. Oznámením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti zo dňa 01.03.2018 oznámil právny predchodca žalovanej, že nastal prípad porušenia v zmysle bodu 8.1 písm. a) Produktových obchodných podmienok pre Hypotekárne a splátkové úvery Slovenskej sporiteľné, a. s. s účinnosťou od 01.01.2015 a z uvedeného dôvodu banka vyhlásila ku dňu 28.02.2018 mimoriadnu splatnosť pohľadávky zo zmluvy. Zároveň vyzval žalovanú na úhradu pohľadávky do 15 dní. Oznámenie podľa doručky na čl. 21 spisu prevzala žalovaná dňa 07.03.2018. Výzvou zo dňa 18.12.2018 oznámil právny predchodca žalobcu žalovanej, že je v omeškaní so splácaním viac ako tri mesiace s tým, že výška splatnej a nezaplatennej pohľadávky predstavuje ku dňu 18.12.2018 sumu 14.620,82 eur s tým, že ak dlžnú sumu neuhradí, upozornil ju na oprávnenie postúpiť pohľadávku tretej osobe. Výzvu podľa poštového podacieho hárku na čl. 221 spisu odoslal žalovanej dňa 20.12.2018 na adresu A. XXX/XX, S.Ý. N..

19. Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 22.03.2019 právny predchodca žalobcu postúpil pohľadávku, ktorá je predmetom sporu na žalobcu. Súčasťou zmluvy bola aj príloha, z ktorej vyplýva identifikácia pohľadávky týkajúca sa žalovanej ku dňu 22.03.2019 zo zmluvy uzavretej dňa 21.03.2016

v celkovej výške 15.286,84 eur. Oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 30.03.2019, ktoré podľa poštového podacieho hárku na čl. 220 spisu odoslal žalovanej dňa 02.04.2019 žalobca preukázal, že žalovanej oznámil postúpenie pohľadávky. Napokon pokusom o zmier zo dňa 12.02.2020 spolu s podacím hárkom žalobca preukázal, že vyzval žalovanú na zaplatenie dlhu vo výške 16.592,62 eur najneskôr do 22.02.2020. Žalovaná dlžnú sumu doposiaľ neuhradila.

20. Upomienkami zo dňa 06.12.2016, 26.12.2006, 26.01.2017, 07.03.2017, 12.04.2017 žalobca preukázal, že právny predchodca žalobcu žalovanú z dôvodu neplnenia jej zmluvnej povinnosti upozorňoval na omeškanie so splácaním pohľadávky, možnosť uplatnenia zmluvnej pokuty a v upozornení zo dňa 07.03.2017 aj na možnosť vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru.

21. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu 21.03.2016 (ďalej len zákon č. 129/2010 Z. z.) Spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona možno poskytnúť len bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa; tým nie je dotknuté bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu. Spotrebiteľským úverom sú aj mladomanželský úver podľa osobitného predpisu, niektoré stavebné úvery a iné úvery podľa osobitného predpisu a nezabezpečené úvery poskytované spotrebiteľom na účely rekonštrukcie nehnuteľnosti určenej na bývanie, pričom ustanovenia osobitných predpisov týkajúce sa poskytovania týchto úverov tým nie sú dotknuté; obmedzenie hornej hranice výšky úveru podľa odseku 3 písm. f) sa na tieto úvery nevzťahuje.

22. Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

23. Podľa § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom ku dňu 22.03.2019 (deň uzavretia zmluvy o postúpení pohľadávky) práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a

a) ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu na veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a), banku, zahraničnú banku alebo pobočku zahraničnej banky, a

b) prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

24. Podľa § 17 ods. 4 zákona č. 129/2010 v znení účinnom ku dňu 22.03.2019 pôvodný veriteľ je povinný písomne informovať spotrebiteľa o postúpení pohľadávky do piatich pracovných dní odo dňa postúpenia pohľadávky. Porušenie povinnosti podľa prvej vety je osobitne závažným porušením povinností podľa osobitného predpisu.

25. Podľa § 52 ods. 1, 2, 3 a 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení účinnom ku dňu 21.03.2016 (ďalej len Občiansky zákonník) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

26. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od

omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

27. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

28. Podľa § 54 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

29. Podľa § 524 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

30. Podľa § 526 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi. Ak postúpenie pohľadávky oznámi dlžníkovi postupca, nie je dlžník oprávnený sa dožadovať preukázania zmluvy o postúpení.

31. Podľa § 100 ods.1 a ods. 2 Občianskeho zákonníka právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovolá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať. Premlčujú sa všetky majetkové práva s výnimkou vlastníckeho práva. Tým nie je dotknuté ustanovenie § 105. Záložné práva sa nepremlčujú skôr, než zabezpečená pohľadávka.

32. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

33. Podľa § 103 Občianskeho zákonníka ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

34. Podľa § 54a Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 343/2018 Z. z., ktorým sa dopĺňa zákon č.40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov účinného od 5.12.2018 premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať a ani ho platne zabezpečiť; ustanovenie § 151j ods. 2 tým nie je dotknuté. Zmeniť obsah premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy, nahradiť ho novým právom alebo obnoviť jeho vymáhateľnosť možno len na základe právneho úkonu dlžníka, ktorý o premlčaní vedel.

35. Podľa § 879v Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 343/2018 Z. z., ktorým sa dopĺňa zákon č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov účinného od 5.12.2018, konanie, predmetom ktorého je pohľadávka vzniknutá zo spotrebiteľskej zmluvy, začaté pred účinnosťou tohto zákona, sa dokončí podľa doterajších predpisov.

36. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu 22.03.2019 ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta

so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

37. Podľa bodu 8.1. písm. a) Produktových obchodných podmienok pre hypotekárne a splátkové úvery Slovenskej sporiteľne, a. s. za prípad porušenia sa považuje omeškania dlžníka so splácaním pohľadávky banky o viac ako 3 mesiace.

38. Medzi stranami sporu neboli žiadne pochybnosti a žalobca to ani nepopieral, že spor vznikol zo zmluvy o úvere uzavretej medzi právnym predchodcom žalobcu- bankou a žalovanou ako spotrebiteľom jeho úveru, t. j. že ide o spotrebiteľskú zmluvu, čo vyplývalo aj zo samotného označenia zmluvy- zmluva o splátkovom úvere (spotrebiteľský úver) a že sporný vzťah sa má posúdiť podľa predpisov upravujúcich spotrebiteľské vzťahy. V zmluve bol ako druh úveru uvedený spotrebný úver na čokoľvek, a preto je potrebné na vzťah medzi stranami aplikovať ustanovenia zákonov upravujúce spotrebiteľské vzťahy, a to konkrétne ustanovenia Občianskeho zákonníka, ktorý vo svojej piatej hlave upravuje spotrebiteľské zmluvy a zákon č. 129/2010 o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu podpisu úverovej zmluvy, t. j. ku dňu 21.03.2016.

39. Veriteľ, s ktorým žalovaná uzavrela úverovú zmluvu bol bankou- Slovenská sporiteľňa, a. s. a vzhľadom na tvrdenie žalobcu, že pohľadávka voči žalovanej mu bola postúpená zmluvou o postúpení pohľadávok, pričom žalovaná už v podanom odpore namietala splnenie podmienok aktívnej vecnej legitímácie, základnou otázkou pre rozhodnutie, ktorú bolo nevyhnutné vyriešiť skôr, než by súd pristúpil k samotnému posúdeniu výšky nároku a jeho súdnej vymáhateľnosti, bolo vyriešiť otázku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu. Zodpovedanie uvedenej otázky súdom je nevyhnutné vždy, a to ex offico, teda aj bez námietky a bez ohľadu na postoj žalovanej a na to, či samotná žalovaná nárok žalobcu popiera alebo nie (obdobne napr. rozsudky Krajského súdu Prešov sp. zn. 21Co/83/2017 alebo sp. zn. 18Co/101/2017). Predmetom zmluvy o úvere zo dňa 21.03.2016 uzavretej medzi žalovanou a bankou, ktorej predmetom podnikania podľa zápisu v obchodnom registri je okrem iného poskytovanie úverov, bolo poskytnutie peňažných prostriedkov žalovanej ako dlžníkovi so záväzkom dlžníka tieto vrátiť a zaplatiť úroky. Išlo o spotrebiteľský úver (žalovaná v zmluve o úvere bola označená ako fyzická osoba - nepodnikateľ). Skutočnosť, že sa jednalo o spotrebiteľský úver a spotrebiteľskú zmluvu medzi stranami ani nebola sporná. Veriteľom, s ktorým žalovaná vstúpila do záväzkového úverového vzťahu na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 21.03.2016 bola Slovenská sporiteľňa, a. s., teda banka.

40. Zákonná úprava postúpenia pohľadávky bankou alebo pobočkou zahraničnej banky je obsiahnutá v citovanom ustanovení zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o bankách“) ako osobitná úprava (lex specialis) pred všeobecnou úpravou (lex generalis) o postupovaní pohľadávok v §§ 524 až 530 Občianskeho zákonníka. Zákonné predpoklady pre platné postúpenie pohľadávky banky, ktoré musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky upravuje § 92 ods. 8 zákona o bankách. V súlade s citovanou právnou úpravou nemôžu byť podľa názoru súdu žiadne pochybnosti o tom, že zákonom o bankách sú odchylné od všeobecných pravidiel o postúpení pohľadávky v Občianskom zákonníku sprísnené pravidlá pri postupovaní pohľadávok z bánk na iné subjekty. Pre platné postúpenie pohľadávky banky musia byť kumulatívne splnené všetky podmienky upravené v § 92 ods. 8 zákona o bankách, pričom predovšetkým a najmä pohľadávka, alebo jej časť môže byť postúpená bankou len vtedy, ak je splatná a to až po predchádzajúcej písomnej výzve banky, a ak klient napriek nej nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní je v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku. V súvislosti s týmto názorom súd dáva do pozornosti rozsudok Najvyššieho súdu SR zo dňa 28. 3. 2018 sp. zn. 7Cdo/26/2017, v zmysle ktorého podmienky podľa § 92 ods. 8 vety prvej zákona o bankách, za splnenia ktorých môže banka postúpiť svoju pohľadávku inému subjektu, sú z povahy veci podmienkami, bez splnenia ktorých k postúpeniu prísť nesmie (je zakázané). Nerešpektovanie takejto úpravy má potom za následok neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky pre rozpor so zákonom podľa § 39 Občianskeho zákonníka (obdobne aj rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Cdo/147/2017, na ktorý poukázala aj žalovaná).

41. Ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách striktnie reguluje možnosť postupovania pohľadávok z bankových úverov tak, aby nedochádzalo k postupovaniu ešte nespliatných pohľadávok z bankových úverov (teda z tzv. živých bankových úverov), ale banky a pobočky zahraničných bánk môžu postupovať svoje pohľadávky zodpovedajúce peňažnému záväzku či časti peňažného záväzku bankového klienta, s ktorým je bankový klient v omeškaní nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní aj napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky. Teda banky a pobočky zahraničných bánk môžu postupovať výlučne svoje spliatné pohľadávky alebo spliatné časti svojich pohľadávok. Nedodržaním zákonných podmienok postúpenia bankovej pohľadávky v spotrebiteľských veciach sa takéto postúpenie dostáva do rozporu s dikciou zákona s priamym dopadom na platnosť právneho úkonu. Prezumpcia znalosti predpisov zverejnených v zbierke zákonov pritom vylučuje dobromyseľnosť postupníka. Postúpenie bankovej pohľadávky, ktoré je v rozpore so zákonnými pravidlami podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách je právnym úkonom odporujúcim zákonu, a tým absolútne neplatným právnym úkonom podľa citovaného § 39 Občianskeho zákonníka.

42. Nakoľko sa medzi stranami jednalo o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa malo uskutočniť v splátkach, tak ak veriteľ chcel žiadať zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, bol povinný postupovať podľa ustanovenia § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka účinného v tom čase. Podľa tohto zákonného ustanovenia, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. Žalobca spolu so žalobou predložil súdu výzvu zo dňa 27.01.2018, ktorou veriteľ - banka preukázateľne upozornil spotrebiteľa (žalovanú) v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie práva na vyhlásenie predčasnej spliatnosti úveru a ktorú podľa poštového podacieho hárku na čl. 222 odoslal žalovanej na adresu Gerlachovská 195/97, Malý Slavkov dňa 05.02.2018. Až následne oznámením o vyhlásení mimoriadnej spliatnosti zo dňa 01.03.2018, ktoré žalovaná prevzala dňa 07.03.2018, úver zospliatnil ku dňu 28.02.2018. Keďže zákonnou podmienkou platného postúpenia pohľadávky banky je, aby išlo o pohľadávku, alebo jej časť, ktorá už je spliatnou, treba uzavrieť, že splnenie zákonných podmienok postúpenia pohľadávky v tomto prípade preukázané bolo, a teda boli splnené podmienky postúpenia pohľadávky na žalobcu podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách, čím žalobca preukázal svoju aktívnu vecnú legitímáciu v spore. Rovnako preukázal aj to, že žalovanej bola do jej dispozičnej sféry doručovaná aj výzva zo dňa 18.12.2018, v ktorej ju upozornil na oprávnenie postúpiť pohľadávku tretej osobe (podľa poštového podacieho hárku na čl. 221 spisu odoslaná dňa 20.12.2018) a že jej bolo doručované aj oznámenie postupcu o postúpení pohľadávky zo dňa 30.03.2019, a to predloženým poštovým podacím hárkom na čl. 220 spisu, podľa ktorého jej bolo oznámenie odoslané dňa 02.04.2019 na adresu Gerlachovská 195/97, Malý Slavkov. Súd sa v tomto smere stotožňuje s vyjadrením žalobcu zo dňa 07.01.2021, v ktorom poukázal na bod 10.3 VOP a na tzv. teóriu dôjdenia. Súd preto dáva do pozornosti, že aj podľa rozsudku Najvyššieho súdu ČR zo dňa 15.01.2004, sp. zn. 32 Odo 442/2003 „z povahy adresovaných právnych úkonov vyplýva, že ku svojej perfektnosti (vzniku) vyžadujú, aby boli poznateľné tými osobami, ktorým sú určené (uplatňuje sa tzv. teória dôjdenia). Ak nedošiel prejav vôle konajúceho do sféry adresáta, právny úkon nie je perfektný. Prejav vôle dôjde adresátovi, keď sa dostane do sféry jeho dispozície, t. j. v okamihu, kedy adresát nadobudne objektívnu možnosť zoznámiť sa s obsahom prejavu vôle. Dôjdenie prejavu vôle do sféry adresáta dovŕšuje proces vzniku jednostranného právneho úkonu. Z použitia teórie dôjdenia vyplýva aj záver, že od okamihu dôjdenia prejavu vôle do sféry adresáta je právny úkon pre konajúci subjekt záväzný a nie je možné ho jednostranne odvolať. Nie je pritom nevyhnutné, aby sa adresát zoznámil s obsahom právneho úkonu, postačuje, že mal objektívnu možnosť spoznať jeho obsah.“

43. Pokiaľ žalovaná argumentovala tým, že zo strany postupcu nebola splnená povinnosť informovať ju o postúpení pohľadávky bezodkladne, do piatich pracovných dní, tak súd k tejto argumentácii uvádza, že podľa § 17 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z. z. je síce pôvodný veriteľ povinný písomne informovať spotrebiteľa o postúpení pohľadávky do piatich pracovných dní odo dňa postúpenia pohľadávky a porušenie tejto povinnosti je osobitne závažným porušením povinností podľa osobitného predpisu, pričom podľa odkazu v zákone ide o osobitné závažne porušenie podľa zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, za ktoré je možné pre nesplnenie tejto povinnosti uložiť postupcovi sankciu. Nesplnenie tejto povinnosti však nemôže mať vplyv na platné postúpenie pohľadávky a na aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu, nakoľko táto skutočnosť nemôže spätne zneplatniť právny úkon, vo vzťahu ku ktorému boli splnené všetky podmienky pre postúpenie spliatnej pohľadávky. Preto súd

zdôrazňuje, že toto ustanovenie a nesplnenie povinnosti v lehote piatich pracovných dní je len sankciou pre postupcu. Navyše, aj keby nebolo postúpenie preukázané žalovanej, mohla táto v súlade s § 526 Občianskeho zákonníka svoj dlh plniť aj naďalej postupcovi. Z predložených listinných dôkazov mal však súd preukázané, že žalovaná svoj dlh od roku 2016 neplnila nielen postupcovi ale ani postupníkovi.

44. Žalobca zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 22.03.2019 s prílohou a taktiež výzvou na úhradu dlžnej sumy preukázal, že postupca Slovenská sporiteľňa, a. s. pohľadávku voči žalovanej z úverovej zmluvy odplatne postúpil na žalobcu. Postúpenie pohľadávky bolo v súlade s ustanoveniami Občianskeho zákonníka (524 a nasl.), zákona o bankách (§92 ods. 8) a zákona o spotrebiteľských úveroch a taktiež v súlade s ustálenou judikatúrou, na ktorú poukázala aj žalovaná, a to rozsudkom Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Cdo/147/2017 (ktorý okrem iného vyvracia tvrdenie žalobcu ohľadne aplikovania judikátu Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4 Obo 210/01).

45. Tvrdenie žalovanej v podanom odpore, že žalobca ako inkasná spoločnosť nemal na zosplnenie úveru bankovú licenciu je úplne bezpredmetné, pretože zo všetkých listinných dôkazov, ale aj z následného vyjadrenia žalovanej zo dňa 23.09.2020 na čl. 153 spisu vyplýva, že úver zosplatnil právny predchodca žalobcu- Slovenská sporiteľňa, a. s. ako banka a nie žalobca. Navyše Národná banka Slovenska, Útvar dohľadu nad finančným trhom ako útvar príslušný na konanie a rozhodovanie v prvom stupni podľa ustanovenia § 29 ods. 1 zákona č. 747/2004 Z. z. o dohľade nad finančným trhom a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o dohľade“) udelil spoločnosti EOS KSI Slovensko, s. r. o., Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, zapísanej v obchodnom registri vedenom Okresným súdom Bratislava I, odd.: Sro, vložka č.: 15294/B (ďalej len „účastník konania“) podľa ustanovenia § 20 a § 20a zákona č. 129/2010 Z. z. spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov povolenie na poskytovanie spotrebiteľských úverov bez obmedzenia rozsahu poskytovania spotrebiteľských úverov rozhodnutím OBD- 1627/2016-12 zo dňa 05.08.2016, právoplatným dňa 05.08.2016.

46. Po preukázaní aktívnej vecnej legitímácie žalobcu súd pristúpil k posúdeniu vznesenej námietky premlčania zo strany žalovanej, aj keď vzhľadom na začatie súdneho konania dňa 27.03.2020 (doručenie žaloby Okresnému súdu Banská Bystrica), t. j. po nadobudnutí účinnosti zákona č. 343/2018 Z. z., ktorým sa dopĺňa zákon č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (5.12.2018), bolo v zmysle § 54a Občianskeho zákonníka v spojení s vyššie citovaným § 879v Občianskeho zákonníka povinnosťou súdu aj ex offo skúmať, či v danom prípade žalobca uplatnil na súde pohľadávku vyplývajúcu zo spotrebiteľského vzťahu predtým, ako došlo k jej premlčaniu. Uvedené potvrdzuje zámer zákonodarcu vyjadrený v dôvodovej správe k zákonu č. 348/20018 Z. z., z ktorej vyplýva, že prijatá právna úprava zavádza osobitnú úpravu uplatňovania premlčaných nárokov zo spotrebiteľských zmlúv v reakcii na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp. zn. PL. ÚS 11/2016-60, zo dňa 7. februára 2018.

47. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka môže veriteľ pre omeškanie s niektorou splátkou žiadať splatenie celého dlhu, len ak to bolo dohodnuté. Takáto dohoda je obsiahnutá v Produktových obchodných podmienkach pre hypotekárne a splátkové úvery Slovenskej sporiteľne, a. s. účinných od 01.01.2015, ktoré v bode 8.1. písm. a) v zhode s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka upravuje možnosť veriteľa zosplatiť celý dlh pre omeškanie s jednotlivou splátkou pri omeškaní jej úhrady o viac ako tri mesiace. V takom prípade podľa § 103 Občianskeho zákonníka plyní trojročná premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa však pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky. Účelom ustanovenia § 103 Občianskeho zákonníka je brániť tomu, aby veriteľ mohol otáľať s využitím práva podľa § 565 pri omeškaní dlžníka, resp. motivovať veriteľa k čo najskoršiemu vymáhaniu svojej pohľadávky. Preto premlčanie celého zvyšku dlhu nie je viazané na okamih využitia práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka veriteľom, ale na okamih splatnosti tej splátky, kvôli ktorej toto právo využíva. V spotrebiteľských vzťahoch navyše § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka umožňuje uplatniť právo podľa § 565 až po trojmesačnom omeškaní. V tejto časti musí byť toto ustanovenie lex specialis k § 565 druhej vete Občianskeho zákonníka, podľa ktorého možno toto právo uplatniť len do splatnosti nasledujúcej splátky. Ak totiž pri pôžičke splácanej mesačnými splátkami musí uplynúť trojmesačné omeškanie s niektorou splátkou, za ten čas sa stanú splatné najmenej dve ďalšie splátky. V takom prípade by veriteľ z takejto spotrebiteľskej zmluvy nikdy nemohol uplatniť právo podľa § 565 Občianskeho zákonníka. To

je však v rozpore s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ktorý jasne hovorí, že toto právo uplatniť môže (avšak len za tam uvedených podmienok). Teda v prípade spotrebiteľskej zmluvy môže veriteľ uplatniť právo podľa § 565 Občianskeho zákonníka po uplynutí trojmesačného omeškania s niektorou splátkou bez ohľadu na to, že medzičasom boli zročné ďalšie splátky. To však nemá vplyv na plynutie premlčania. V prípade spotrebiteľských zmlúv platí, že premlčacia doba začína plynúť od zročnosti splátky, kvôli ktorej sa predčasné splatenie žiada, nie od okamihu predčasného splatenia. Keďže § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka umožňuje predčasné splatenie uplatniť až po trojmesačnom omeškaní s niektorou splátkou, je práve táto splátka, s ktorou je spotrebiteľ v omeškaní tri mesiace tou splátkou, „pre nesplnenie ktorej sa stane zročným celý dlh“ v zmysle § 103 Občianskeho zákonníka. Prednosť má teda právna úprava zakotvená v druhej vete § 103 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorej je počiatok plynutia premlčacej doby viazaný na zročnosť tej splátky, ktorá zosplatnenie celého dlhu vyvolala. Aplikácia § 101 Občianskeho zákonníka bude potom vo vzťahu k druhej vete § 103 Občianskeho zákonníka namieste, len pokiaľ sa jedná o dĺžku premlčacej doby (3 roky), nakoľko ustanovenie § 103 druhej vety Občianskeho zákonníka inú úpravu ohľadne dĺžky premlčacej doby neustanovuje (rovnako závery občianskoprávneho kolégia Krajského súdu v Banskej Bystrici konaného dňa 20.03.2019). Premlčacia lehota v zmysle druhej vety § 103 Občianskeho zákonníka teda začala plynúť odo dňa zročnosti tej splátky, od splatnosti ktorej uplynuli 3 mesiace a pre ktorú k zosplatneniu došlo. V tomto prípade ako to vyplýva z výzvy zo dňa 27.01.2018 (pretože až na základe tejto výzvy právny predchodca zosplatnil úver) takou splátkou bola splátka splatná v mesiaci september 2017 (podľa zmluvy splátky platené mali byť k 20. dňu, teda 20.09.2017), premlčacia doba by preto uplynula v septembri 2020, avšak žaloba bola podaná na upomínacom súde už dňa 27.03.2020, teda pred uplynutím premlčacej doby. V zmysle § 103 druhej vety OZ ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh, začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky. Citované ustanovenie neviaže začiatok premlčacej doby na poslednú splátku splatnú pred vyhlásením predčasnej splatnosti celého dlhu (tu na splátku splatnú dňa 20.2.2018, ako sa vychádzajú z vyjadrenia žalobcu k posúdeniu premlčania žalobca mylne domnieva), ani na ktorúkoľvek riadne a včas nezaplatenú splátku zo strany dlžníka, ako to uvádza žalovaná (podľa nej splátka nezaplatená dňa 20.01.2017), ale na dátum zročnosti tej nesplnenej splátky, pre ktorej nesplnenie sa stal zročným celý dlh. V prípade spotrebiteľskej zmluvy má dodávateľ podľa § 53 ods. 9 OZ povinnosť čakať s využitím práva na predčasné zosplatnenie (§ 565 OZ) ešte tri mesiace od omeškania so zaplatením splátky, to však nič nemení na tom, že premlčacia doba sa aj v takomto prípade začína počítať odo dňa zročnosti tejto omeškanej splátky (§ 103 druhá veta OZ), v danom prípade splátky splatnej v septembri 2017, ktorá spĺňa zákonnú podmienku viac ako tri mesiace s omeškaním ku dňu vystavenia výzvy zo dňa 27.01.2018. Súd teda nesúhlasil ani s tvrdením žalobcu v jeho vyjadrení zo dňa 07.10.2020, že premlčacia doba plynúť začala až dňa 20.02.2018 (t. j. poslednou splátkou pred zosplatnením), ani s vyjadrením žalovanej zo dňa 23.09.2020, že začala plynúť dňa 20.01.2017 (t. j. poslednou riadne a včas nezaplatenou splátkou), pretože uvedený názor odporuje zákonnej úprave v § 103, druhej vete Občianskeho zákonníka. Súd zastáva názor, že v danom prípade premlčacia doba začala plynúť odo dňa splatnosti splátky splatnej dňa 20.09.2017, pretože sám veriteľ v spojení s Produktovými podmienkami túto splátku považoval za splátku, nesplnenie ktorej bude mať za následok, že sa stane zročným celý dlh a teda od zročnosti ktorej aj začne plynúť premlčacia doba pre celý zročný dlh. Preto od jej zročnosti (a nie až uplynutím troch mesiacov, resp. zosplatnením) plynie premlčacia doba v zmysle tohto ustanovenia.

48. Aj keď žalobca v rámci svojho vyjadrenia k počiatku plynutia premlčacej doby poukázal na rozsudok Krajského súdu Trenčín zo dňa 12.04.2017, sp. zn. 17Co/228/2016 a rozsudok Krajského súdu Bratislava zo dňa 25.05.2020, sp. zn. 15CoCsp/13/2020, podľa ktorých je potrebné za nesplnenú splátku, odo dňa zročnosti ktorej začne plynúť premlčacia doba, považovať splátku, ktorá bezprostredne predchádza zročnosti celého dlhu, súd z jeho názorom, ako už vyššie uviedol nesúhlasí, tieto rozhodnutia nepovažuje za dlhodobu ustálenú judikatúru a na podporu svojej argumentácie uvádza napr. rozhodnutie Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 16Co/95/2018, rozsudok Krajského súdu Prešov zo dňa 17.04.2019 sp. zn. 2Co/148/2018, podľa ktorého „Je potrebné zdôrazniť, že v ust. § 103 Občianskeho zákonníka, ktoré je vo vzťahu k všeobecnému ust. § 101 Občianskeho zákonníka špeciálne, je počiatok premlčania upravený odlišne. Podľa vety prvej, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti, neplynie teda odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz (§ 101 OZ). Podľa vety druhej, v prípade tzv. zosplatnenia dlhu, len pre v budúcnosti majúce byť splatné splátky, premlčacia doba začne plynúť odo dňa zročnosti nesplnenej splátky (§ 103 OZ), avšak tej, ktorá bola dôvodom pre uplatnenie práva § 565 OZ (do pozornosti napr. rozsudok KS Trnava sp. zn. 9Co/288/2016). Ustanovenie § 53ods. 9 OZ dopadá na

poslednú vetu § 565 OZ tak, že upravuje, odkedy môže dodávateľ toto právo uplatniť. Keďže v danej veci ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, aplikáciu § 565 OZ bolo potrebné uskutočniť v súlade s ust. § 53 ods. 9 OZ. Nebolo sporné medzi stranami sporu, že dlžnou splátkou, pre ktorú nastalo zosplatnenie bola splátka najneskôr splatná 20.2.2013, nasledujúcim dňom začala plynúť 3-ročná premlčacia doba, v závislosti od čoho súd prvej inštancie s poukazom na okamih doručenia žalobného návrhu správne posúdil uplatnený nárok žalobcu ako premlčaný.“

49. Rovnako je možné poukázať aj na ďalšie rozhodnutia, a to rozhodnutie Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 16Co/34/2018, sp. zn. 41Co/49/2019, Krajského súdu Trnava sp. zn. 27Co/315/2017, sp. zn. 26Co/176/2017, Krajského súdu Žilina sp. zn. 11Co/59/2019 a Krajského súdu Prešov sp. zn. 6Co/100/2019.

50. Vzhľadom k vyššie uvedenému má súd za to, že sa dostatočne vysporiadal s argumentmi žalovanej, ktoré sa týkali zosplatnenia úveru, bankovej licencie žalobcu, aktívnej vecnej legitimácie žalobcu a vznesenej námietky premlčania žalovanej, pričom je potrebné uviesť, že úver bol zosplatnený bankou v súlade s citovanými ustanoveniami zákona, súčasný žalobca má bankovú licenciu na poskytovanie spotrebiteľských úverov od Národnej banky Slovenska, taktiež preukázal, že je nositeľom aktívnej vecnej legitimácie v tomto spore a že žaloba bola podaná včas, teda pred uplynutím premlčacej doby.

51. S poukazom na vykonané dokazovanie a citované zákonné ustanovenia súd dospel k záveru, že zmluva o splátkovom úvere zo dňa 21.03.2016 bola v plnom súlade s príslušnými na vec sa vzťahujúcimi právnymi predpismi. Zmluva o úvere je v plnom súlade s požiadavkami kladenými príslušnými právnymi predpismi, neabsentujú v nej žiadne údaje, nie sú v nej žiadne neprijateľné podmienky, zmluvné dojednania nie sú v rozpore so zákonom ani dobrými mravmi a teda zmluva netrpí neplatnosťou. V konaní bolo dostatočne preukázané, že žalovaná sa dostala do omeškania s úhradou dlžnej sumy na základe platnej a účinnej zmluvy uzavretej s právnym predchodcom žalobcu. Žalovaná čerpala splátkový úver vo výške 12.000,- eur a uhradila celkovo sumu vo výške 1.565,54 eur. Vychádzajúc z vyššie uvedených skutočností a jednotlivých listinných dôkazov predložených žalobcom súd konštatuje, že vyčíslenie dlžnej sumy vo výške 3.000,- eur v žalobe je dôvodné a nedosahuje ani rozdiel medzi výškou čerpaného úveru a splátkami realizovanými žalovanou, a preto žalobe žalobcu v celom rozsahu vyhovel.

52. Súd zdôrazňuje, že vzhľadom k tomu, že žalobca si uplatnil nižšiu sumu, než na akú mal v skutočnosti nárok bolo bezpredmetné zaoberať sa posúdením, či spotrebiteľská zmluva obsahuje a spĺňa zákonom požadované náležitosti a či sa jedná o úver bezúročný a bez poplatkov, keďže je zrejmé, že žalobca si uplatnil už len časť čistej splatnej poskytnutej úverovej istiny, ktorú je žalovaná povinná vrátiť, pretože by z jej strany došlo k bezdôvodnému obohateniu na úkor žalobcu. Súd žalovanú sumu vo výške 3.000,- eur považoval za dôvodne uplatnenú, čo nespochybnila ani žalovaná, a preto žalovanú l. výrokom rozsudku zaviazal na úhradu tejto sumy.

53. Podľa § 517 ods. 1 prvá veta Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

54. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

55. Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení účinnom od 01.02.2013 výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

56. Súd mal preukázané, že žalovaná sa dostala do omeškania so zaplatením žalovanej sumy, pretože nesplnila svoj záväzok včas a riadne. V zmysle citovanej právnej úpravy si žalobca uplatnil úrok z omeškania vo výške 5,00 % ročne (základná úroková sadzba ECB v období vzniku omeškania platná od 16.03.2016 predstavovala 0,00 %) od 23.03.2019 do zaplatenia, t. j. od prvého dňa nasledujúceho po účinnosti postúpenia na základe zmluvy o postúpení pohľadávky, kedy žalovaná už

bola preukázateľne v omeškaní so splácaním úveru, ktorého poslednú splátku uhradila dňa 16.02.2017. Žalobcom požadovaný úrok z omeškania je v súlade s právnou úpravou, a preto súd vyhovel žalobe aj v časti takto uplatneného úroku z omeškania, pričom žalobca správne požaduje zaplatenie úroku len z istiny vo výške 3.000,- eur.

57. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku a vzhľadom na plný úspech žalobcovi priznal náhradu trov konania v rozsahu 100%. O výške trov konania súd rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od dňa jeho doručenia na Okresný súd Kežmarok.

V odvolaní sa má uviesť ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, spisová značka konania, ďalej sa má uviesť proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č.233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov.